

חילול שבת לצורך קטן – דף מקורות

מה לאכול, דסחם לרכי קטן כחולה שאין בו סכנה
למי...

ה. ביאור הגר"א שכ"ח ס"ק מ"ב

מותר לומר כו' דסתם צרכי כו'. קמ"א ב' בתינוק
שיש לו כו' והתירו לו שבות ע"י שינוי כמ"ל
וי"א שאם אין בו כו'...

ו. גמרא שבת דף קמא ע"ב

תנן נוטל אדם את בנו והאבן בידו אמרי דבי ר'
ינאי בתינוק שיש לו גיעגועין על אביו.

ז. רש"י על הגמרא שם

בתינוק שיש לו גיעגועין על אביו- שאם לא יטלנו
יחלה, ולא העמידו טלטול שלא בידים במקום
סכנה, ואע"ג דלאו סכנת נפש גמורה, אלא סכנת
חולי

ח. תוס' ר"ד על הגמרא שם

והמורה פירש בתינוק שיש לו גיעגועין על אביו
אם לא יטלנו הרי הוא נחלה ולא העמידו טלטול
שלא בידים אגב סכנה. ואע"ג דלא סכנת נפשות
היא אלא סכנת חולין, וא"צ לכל זה שאע"פ שאין
בו שום סכנה הוא מותר כיון שהוא צריך לאבן זו
לגעגעו כדאמרי' לקמן גבי כלכלה ולגבי חבית
דלכל מידי דאית לי' צורך התירו טלטול מן הצד.

ט. שולחן ערוך סי' שט סע' א

נוטל אדם את בנו והאבן בידו ולא חשיב מטלטל
לאבן, והוא שיש לו געגועין עליו, שאם לא יטלנו
יחלה, אבל אם אין לו געגועין עליו לא.

י. שולחן ערוך סי' רע"ו סע' ה

בארצות קרות, מותר לגוי לעשות מדורה בשביל
הקטנים ומותרין הגדולים להתחמם בו, ואפי'
בשביל הגדולים מותר אם הקור גדול, שהכל
חולים אצל הקור, ולא כאותם שנוהגים היתר
אע"פ שאין הקור גדול ביום ההוא.

א. מרדכי שבת רמז ר"ג

"ואף לדברי האוסרין אם הנכרי עושה האש
בשביל התינוק או בשביל חולה שאב"ס מותר אף
לבריא.

ב. שולחן ערוך או"ח רע"ו סע' א

גוי שהדליק את הנר בשביל ישראל, אסור לכל,
אפי' למי שלא הודלק בשבילו. הגה: ואין חילוק
בזה בין קצב לו שכר או לא קצב, או שעשאו
בקבלנות או בשכירות, דהואיל והישראל נהנה
ממלאכה עצמה בשבת, אסור בכל ענין אבל אם
הדליקו לצרכו או לצורך חולה ישראל, אפי' אין בו
סכנה. הגה: או לצורך קטנים דהוא כחולה שאין בו
סכנה מותר לכל ישראל להשתמש לאורו.

ג. ביאור הגר"א סי' רע"ו ס"ק

...ומ"ש לצורך קטנים היינו מה שהם צריכין הרבה
אבל בלא"ה לא כמ"ש בעירובין פ"ו נוחים ליה
אגב אימי'.

ד. שולחן ערוך סי' שכ"ח סע' יז

חולה שנפל מחמת חליו למשכב ואין בו סכנה,
הגה: או שיש לו מיהוש שמצטער וחלה ממנו כל
גופו שאז אע"פ שהולך כנפל למשכב דמי, אומרים
לגוי לעשות לו רפואה אבל אין מחללין עליו את
השבת באיסור דאו' אפי' יש בו סכנת אבר, ולחלל
עליו ישראל באיסור דרבנן בידים, יש מתירים
אפי' אין בו סכנת אבר; וי"א שאם יש בו סכנת
אבר עושין ואם אין בו סכנת אבר אין עושין, וי"א
שאם אין בו סכנת אבר עושין בשינוי, ואם יש בו
סכנת אבר עושין בלא שינוי, וי"א אפי' יש בו
סכנת אבר אין עושין לו דבר שהוא נסמך למלאכה
דאו', ודברים שאין בהם סמך למלאכה עושין אפי'
אין בו סכנת אבר, ודברי הסברה השלישית נראין.
הגה: מותר לומר לגוי לעשות תכשיל לקטן שאין לו